

мата не гледатъ за друго развѣ на единство на полза и свое корыстолюбіе, църквата и училището страдатъ на истый степень, приходять не има истинны вѣрны (христіане), и обществото е лишено отъ добры граждани. Той священникъ увѣренъ за тая истина смотрилъ всегда учителя за первый свой пріятель, почиталъ го предъ всыте, като чловѣка, който му предоготовляваше дѣте да сѣе, и който полага первыте сѣмена. Учителятъ гоже почиталъ священника като пріятеля и отца; ималъ первенствующата и най красна отъ всыте добродѣтели: смиренномудріето; сердцецо му вдухновало любовь, понеже изобиловало отъ нея; между ученицыте си онъ былъ отецъ на домородството, и смѣщавалъ жестокость съ благость. Бѣ за удивленіе като го гледаше нѣкой да соблюдава всеконечно благочиніе безъ да има нѣкогда потреба отъ наказаніе; когда ся вопрошавалъ за това, отвѣщавалъ. “ Пребуди единъ часъ съ моите ученицы и съ мене и тогда ще доразумѣши тайнството; то тайнство было искусство да занимава безпрестанно своите ученицы. Та-